

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Ing. P. B.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Hartmannem, advokátem se sídlem v Moravské Ostravě, Preslova 361/9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28.října 117, Ostrava, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřoval v tom, že žalovaný vydal dne 16.2.2011 sdělení adresované žalobci, týkající se postupu žalovaného v souvislosti se souhlasem Obecního úřadu Velká Polom (dále jen stavební úřad) s provedením ohlášené stavby.

Žalobce namítl, že :

- 1) Žalovaný nezakročil v rámci stavebního dozoru podle § 171 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) a nevyzval stavební úřad ke zjednání nápravy, tedy ke zrušení souhlasu s provedením ohlášené stavby.
- 2) Žalobce je vlastníkem sousedních pozemků a spoluvlastníkem budovy sousedící s ohlášenou stavbou, výstavbou rodinného domu dojde nepochybně k výraznému omezení žalobcova vlastnického práva.
- 3) Souhlas neměl být udělen, došlo k rozporu s územním plánem. Souhlas neměl být přezkoumáván v přezkumném řízení podle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), ale mělo to být v odvolacím řízení.

Žalovaný ve vyjádření uvedl k námitce 1), že sdělení z 16.2.2011 není úkonem, na základě něhož by bylo možno realizovat stavbu rodinného domu. K námitce 2) uvedl, že je velmi obecná, a k námitce 3), že stavební úřad postupoval správně podle § 156 odst.2 a § 94 odst.4 správního řádu. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 30.8.2010 vydal stavební úřad souhlas s provedením ohlášené stavby rodinného domu manželů K. v Budišovicích. K podnětu žalobce vydal žalovaný dne 8.11.2010 výzvu stavebnímu úřadu ke zjednání nápravy podle § 171 odst.3 stavebního zákona, neboť zjistil porušení právních předpisů při vydávání souhlasu. Stavební úřad provedl místní šetření, při němž zjistil, že stavebníci již provedli hrubou stavbu rodinného domu včetně zastřešení. Stavební úřad se proto rozhodl ponechat souhlas v platnosti s ohledem na § 94 odst. 4 správního řádu, neboť stavebníci nabyli práva v dobré víře a zrušení souhlasu by bylo ve zřejmém nepoměru k újmě veřejného zájmu. O svém rozhodnutí informoval stavební úřad žalovaného. Dne 16.2.2011 sdělil žalovaný žalobci, jak postupoval vůči stavebnímu úřadu a s jakým výsledkem. Uvedl, že souhlas s provedením ohlášené stavby není rozhodnutím, proto jej žalovaný nemůže přezkoumávat, a ztotožnil se se závěry stavebního úřadu.

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 83 část věty před středníkem s.ř.s., žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah.

Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 18.9.2012 č.j. 2 As 86/2010-76, souhlasy vydávané dle stavebního zákona z roku 2006, zejména dle § 96, § 106, § 122 a § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle části čtvrté správního řádu z roku 2004. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s.ř.s.; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s.ř.s.

Žalobce tvrdil, že nezákonný zásah proti němu provedl žalovaný svým sdělením z 16.2.2011. Jak vyplývá z obsahu správních spisů, žalovaný vyzval stavební úřad ke zjednání nápravy, použil odpovídající právní nástroj, který měl k dispozici, a jehož použití se také žalobce domáhal. Tvzení žalobce v žalobní námitce 1), že žalovaný nezakročil v rámci stavebního dozoru podle § 171 odst. 3 stavebního zákona, tedy neodpovídá skutečnosti a tato žalobní námitka je nedůvodná.

Zbývající dvě námitky nesměřují vůbec vůči žalovanému. Nebyl to totiž žalovaný, nýbrž stavební úřad, kdo vydal souhlas s provedením ohlášené stavby. U žalob na ochranu před nezákonným zásahem má plné dispoziční právo jen a jen žalobce, aby označil žalovaného (srov. § 83 s.ř.s.). Pokud námitky 2) a 3) směřovaly vůči úkonu stavebního úřadu, avšak žalovaným byl podle tvrzení žalobce někdo jiný, nemohly být tyto námitky v daném řízení úspěšné a bylo by nad rámec řízení, aby se jimi soud věcně zabýval. Žalovaný ve sdělení z 16.2.2011 jen shrnul dosavadní události a vyjádřil svůj souhlas s postupem stavebního úřadu. Nebyl to však žalovaný, jehož úkon (sdělení žalobci) by mohl reálně zasáhnout do práv žalobce ve smyslu § 82 s.ř.s.

S ohledem na výše uvedené soud v souladu s § 87 odst.3 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou.

Soud si je vědom výše citovaného usnesení NSS, pokud jde o postavení stavebníků jako možných osob zúčastněných na řízení, avšak s ohledem na charakter vznesených žalobních námitek má za to, že v tomto konkrétním případě nebylo nutno vyzývat stavebníky, zda hodlají být osobami zúčastněnými.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. listopadu 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu